

[Krag.]

at vise Hensyntagen til den Kritik, som Oppositionen i forrige Rigsdagssamling fremførte, ligesom jeg ogsaa forstaa, at det er Ministerens Hensigt — hvad han for øvrigt ogsaa antydede i Fjor — at vise Hensyntagen til den stærkt mindskede Bæreevne, som det danske Samfund frembyder.

Derimod maa jeg naturligvis beklage, at den højtærede Minister slet ikke har ment at kunne tage Hensyn til Oppositionens og specielt mit Partis Kritik, hvad den principielle Opbygning af Lovforslagene angaar; thi de Indvendinger, som vi i forrige Rigsdagssamling fremsatte, og som jo ogsaa har været Genstand for Drøftelse under den Udvalgsbehandling, der den Gang fandt Sted, maa vi stadig fastholde. Saaledes som Basis for det hele er lagt i § 1 i Hovedforslaget om offentlig Forsorg, maa det vedvarende vække den allerstørste Betænkelighed hos os. At man i Forslagets § 1, Formaalet med den offentlige Forsorg, ikke har medtaget den Bestemmelse, der nu findes i Fattiglovens § 1 om, at det offentlige har Krav paa Erstatning af den eller dem, hvem det paahviler at forsørge de paagældende, som faar Hjælp af de offentlige Kasser, forekommer os at være meget beklageligt. Jeg mener, at den højtærede Minister kunde og burde have medtaget denne Bestemmelse, ikke blot for at opfylde vort Ønske, men ogsaa for at godtgøre Rimeligheden og Rigtigheden af det Ræsonnement, som jeg heller ikke tænker mig, at den højtærede Minister vil bestride: at for saa vidt den, hvem Forsøgelsen paahviler, er i Stand til at betale, bør han dække det offentlige dets Udgifter ved Forsøgelsen. Men det har den højtærede Minister altsaa ikke ment at burde røre ved, thi principielt fastholder han jo sit Forslag, og han har altsaa ogsaa ment vedvarende at burde fastholde den Hovedbetragtning, der har fundet Udtryk i Bemærkningerne, og som siger, at Hjælpen i saa vidt Omfang som muligt skal ydes som *en Ret*; med andre Ord, man skal altsaa ikke mere andrage; Kommunalbestyrelserne skal i en Række Tilfælde, hvor det nu er dem givet at skønne frit over den vedkommendes Forhold, stilles i en Tvangssituation. Vi betragter dette,

som jo er Hovedgrundlaget for hele den Reform af den offentlige Forsorg, som betænkeligt, saavel som ogsaa Stk. 3 i § 1, der fastslaar, at offentlig Hjælps Virkning i Henseende til Indskrænkning i den borgerlige Retsstilling kun indtræder i det Tilfælde og i det Omfang, hvori det i Loven udtrykkelig bestemmes. Med andre Ord, den højtærede Minister fastholder, i Aar som i Fjor, at vende hele det Ræsonnement paa dette Omraade, hvorpaa vor Fattiglovgivning har hvilet, om. For nu er det jo saadan, at Retsvirkningen praktisk talt kun indtræder, hvor den vedkommende selv er skyldig i sin Nødtilstand. Gennem en ren Udvanding af denne Bestemmelse under Hensyntagen til hele den lange Række af Trangsaarsager, som ikke kan regnes den vedkommende selv til Last, Sygdom og Forhold indenfor Familien af forskellig Art, er jo hele denne Hovedbestemmelse i Fattigloven om Retsvirkningers Indtræden saaledes udhulet, at jeg tror med Rette at kunne hævde den Betragtning, som jeg her har fremført, at i Almindelighed er det saadan, at naar Retsvirkninger indtræder som Følge af offentlig Støtte, som Følge af Fattighjælps Ydelse, saa er Aarsagen at søge hos den vedkommende selv. Men nu vendes det altsaa om, saaledes at praktisk talt kun Vagabonder, Alkoholister, arbejdssky, prostituerede og lignende Samfundsudskud kommer ind under den hidtidige Retsvirkning af Modtagelse af Fattighjælp. For alle andre kan under visse Omstændigheder ogsaa en saadan Retsvirkning indtræde, men den højtærede Minister har omhyggeligt sørget for, at Virkningen bortfalder i Løbet af forholdsvis kort Tid, og dette betyder i Virkeligheden, at en saadan Konsekvens af Fattighjælps Modtagelse kun indtræder for de Klasser af Personer, som jeg her har nævnt. Dette vil altsaa sige, at Fattighjælpen i dens hidtidige Betydning absolut bortfalder, og selv om den højtærede Minister foreslaar Hjælpekasserne afskaffet, bliver i Virkeligheden den hele Ordning, hvor Talen ikke er om saadanne Trangsaarsager, som er afgørende for selve Hjælpens Art, en *Hjælpekasseordning*, blot ændret paa den Maade, at Hjælpen kan kræves som en *Ret*, medens der, som sagt, under den nuværende Lovgivning i mangfoldige Tilfælde